

nogle Vogne, men det bliver i Længden dyrere end selv at anskaffe sig Vogne. Jeg haaber, Bevillingen maa blive vedtagen ubeskaaret, jeg kunde snarere ønske den en Smule forhøjet.

Der er jo nu fra Jernbanekommissionen fremkommet en Del Forslag. Dem skal jeg ikke omtale her. De Baner, der ere foreslaaede, ville vi faa Lejlighed til at omtale nærmere, naar Forslagene komme frem. Mellem disse Baner er der en, som vedkommer min Valgkreds. Jeg er glad ved, at Kommissionen enstemmig har tiltraadt den og anbefalet den som en af de Baner, der ville forrente sig. Statstilskuddet er imidlertid ikke stort, kun Halvdelen af Ekspropriationen. Jeg skal nu blot gøre en Henstilling. Forslaget gaar ud paa, at der anlægges en Sidebane til Bogense, men da der ogsaa der kun er foreslaaet Halvdelen af Ekspropriationen i Tilskud, er det umuligt at faa denne lille Bane anlagt, idet Bogense By og den tilstødende Kommune ikke kunne udrede det, der forlanges. Jeg vil derfor henstille, at der til denne Bane ydes det samme, som der ydes til de mere favoriserede Baner, nemlig indtil $\frac{3}{4}$ af Anlægssummen. Det vil ikke spille nogen stor Rølle for Staten, det er kun et kort Stykke, det drejer sig om, og de fynske Baner give jo i det hele ret stort Overskud. Det er kun denne Bemærkning, jeg vil forudskikke, jeg skal senere komme tilbage til Spørgsmaalet, naar Sagen kommer til Behandling.

Martin Madsen Halsted: Jeg har først nogle ganske enkelte Punkter vedrørende Odense, som jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Det er i en Aarrække stadig sket ved Finanslovens 1ste Behandling, men den Tid nærmer sig, da man tør haabe, at der bliver gjort noget ved disse Forhold.

Det første er Jernbaneoverskæringerne ved Rugaardsvej. Jo længere Tiden gaar, og jo større Trafikken bliver, des vanskeligere blive disse Forhold, og des mere nødvendigt bliver det, at der træffes Foranstaltninger til at forbedre dem. Første Gang, jeg fremførte dette her i Tinget — det var under Indenrigsminister Bramsens Ledelse af Trafikforholdene —, udtalte Ministeren, at der ikke var Udsigt til at faa dette Forhold ordnet, før vi fik Dobbeltsporet. Der blev dog foretaget en Undersøgelse, som medførte en Beregning over, hvor store Udgifterne vilde blive. Sagen er imidlertid stadig bleven lagt ad

acta, fordi Udgifterne vare saa store. Nu foreligger jo Jernbanekommissionens Forslag og derimellem et Forslag om Dobbeltsporet. Jeg tør da gaa ud fra, at man har tænkt sig, at derunder hører ogsaa Regulering af Forholdene ved Rugaardsvejs Overskæringer. Men da det dog kan tage lang Tid, inden man faar gennemført Dobbeltsporet, henstiller jeg til den højtærede Trafikminister, om der ikke i det mindste for gaaende Personer kunde midlertidig gøres noget ved Hjælp af en Løbebro eller sligt over Baneterrainet.

Det næste Punkt angaar ogsaa Trafikministeriet. Det er de saakaldte Havnebanetakster, som Statsbanen opkræver. Naar der Gang paa Gang har været fremsat Anmodning om at ændre dette Forhold, er det, fordi omtrent alle de øvrige fynske Købstæder have Privatbaner og ikke opkræve nogen særlig Afgift i Form af Havnebanetakster. Hvad hele den fynske Handelsstand, og det gælder for øvrigt hele Handelsstanden i Byerne, er enig om at ønske, er jo kun, at alle Byerne i den Henseende stilles lige. Det er delvis erkendt fra Ministeriets Side, men, siger man, man har ikke Raad til at afstaa de ca. 200,000 Kr., som Havnebanetaksterne indbringe. Men nu vide vi jo, at Banerne forrente sig saaledes, at dette ikke længere kan være en Grund til at undlade at omordne dette Forhold. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister at tage Sagen under fornyet Overvejelse.

Det tredje Punkt, jeg skal omtale, er Tilskuddet til Teatret, men da det Spørgsmaal foreløbig er hvilende, skal jeg ikke komme nærmere ind paa det, men kun sige, at man bestandig haaber, at det maa blive løst. Kan det blive løst tilfredsstillende, saaledes at de større Byer i Provinser, der kunne støtte et Teater — som saa kan yde noget til Gengæld derfor i Form af Forestillinger til nedsat Pris for Omegnens Befolkning —, faa Tilskud, mener jeg, at det ubetinget er givet, at Odense maa være af dem, der først bliver Tale om.

Dernæst vil jeg gerne henlede Finansministerens Opmærksomhed paa et Andragende, der er fremkommet fra gamle Veteraner, afskedigede Underofficerer, der have været med i Krigen 1864. De ønske, som rimeligt er, at faa deres Pension reguleret; den er lille, Tiderne ere dyre, og deres Arbejdskraft er aftagende, de ere jo henimod 70 Aar. De haabe derfor, at man vil lindre og bedre deres Kaar. Vi vedtog i 1905 et Lovforslag, der gav 25 pCt. Forhøjelse til Underofficerer,